

Ebubekir EROĞLU

YAMAÇTA

ah! dereye meyleden yamaçlar
tatlı meltem üstünüzdeki zayıf otları titretirken
devridaimi seyrederken bulur kendisini
uzaktan bakanlar ikinize birden
dağın, derenin çekimine kapılmış hâli sizdedir
böyle anlarınız şehir istikametinden
tepenin eteğine her gelişimizde o taraflardan
unuturuz suyun sel olarak; ey iki yamaç
böğrünüzde yarıklar aç aça indiği günleri
su-buhar-bulut... yağmur dizisi midir unutturan
bir, doluyu biliriz yegâne deliliğiniz olarak
bir de üstünüzden çoğalarak, çıldırarak geçen seli

yamaçlardan parıltılı inişleri görmek dinlendiriyor şimdi bizi
unutamayız çünkü içimize
tohum bırakıp kaybolmuş eski hevesleri
o hevesle birlikte yakalarız
zirvedeki kül rengi kayalarla söyleşme mecalini
sur üflüyor gibi tatlıca çarpar kulağa
bir bu yamaçtan gelir rüzgâr, bir o yamaçtan
kül rengi kayalar gölge serinliği yayar uzaktan
anlamaları, üstünde toplamış bir ezgi vardır içinde

güneşsiz günlerin ürpertisiyle yağmakta olan dolu
çöktüren tehdide dönüştürür tatlı suyu
sel iner, kuşlar gözden kaybolur birdenbire
sanki bir başka dünya yollamıştır onları görünmezliğe
seslerini biriktirdiklerinden emin
boş verip kılı kırk yaran tedbirliliğe

dinlemeye alırız öyle zamanlarda kendimizi
davudun sesine karışmıştır hilkatın sesi
ve biz az ötede tepenin cana yakın eteklerinde
“avazeyi davut gibi sal” diyen şairin uyarısıyla
bir dik açı ayarlarınız duymak isteyen kulağımıza
tabiat üstümüzdedir görkemiyle
tabiatın, tabiatı ve onu tabiat yapanı övdüğünü buluruz bu seste

çember daraldığı zaman ister çapı dar
isterse geniş olsun fark etmez
kaderinde dönüş olan döner çember çubuğunun üzerinde
hayattaki devridaimi söyler bu dönüş anaç muhayyilemize
enisonu vardığı yer başladığı yere denk gelir
sürüp gidiyor olmanın kanunu böyledir
çalkantı ve kırılmasını aklından çıkararak şehir
dağı kendisine yaklaşmış buluyor tepe söz konusuysa
dağdaki yalın yoğunluğun farkı, şehirliliği insan karmaşasıyla
inceltmiş bir kâinata
ve gamları eriten hikâyeye dönüyor
ricâlullahın dağda ikametini tercih etmesine neden olan yalınlık
muhayyileyi beslemiş yoğun çoğulluğa itaat etmelerindedir
hem yoğun hem yalın
dağ havayı yeniler tepeden aşağı salınmakla
yazın serinlik verir neminden boğucu ılıkliğa
dağın soluduğu her dem tazedir
onu, biz dere boyundakilere yamaçlar getirir
yamaçları uzaktan seyreden herkese
devridaimlere makamdan makama yükselişi çıkararak
ricalin iç dünyası ilham olarak gelir
artık komşumuz olan yamacın güçlkle seçilen tepesinde
ve tecelli sona ermez gül bahçelerinde
yamaçlar hem dağın malıdır dereyi besler
hem kucak açar dere yatağında şehirlilere